

og Udvalget havde opnaaet denne Overenskomst, saa kom vi sammen, saa blev der Fart i det, og det en rigtig god Fart, saa vi hverken fik Tid til at faa Besked om det ene eller om det andet. Jeg tror; at i danske Udvalgs Historie vil den muntre Forhandling, der førtes om; hvorledes det nordre Fløjfort skulde se ud, staa som et ganske usædvanligt Afsnit, den Forhandling, som førtes paa den Vis, at Udvalget udbad sig Oplysninger fra Forsvarsministeren, og Forsvarsministeren sendte en Skrivelse fra Generalstaben uden noget som helst Forbehold, men da vi saa kom til Sagen og gennemgik Skrivelsen, erklærede den højtærede Forsvarsminister....

Formanden: Man plejer ikke at referere Udvalgsforhandlinger her i Salen.

P. Munch: Nej, men det er den Del, som er offentlig bekendtgjort gennem, hvad der foreligger.

Formanden: Det er en Fejl af dem, der have bekendtgjort den.

P. Munch: Resultatet var altsaa dette, at det hele var afgjort i Forvejen ved Kulisseforhandlinger, og at den ganske kortvarige Udvalgsbehandling ingen praktisk Betydning fik.

Den højtærede Ordfører for Udvalget klagede desuden over, at vi havde gjort den Bemærkning, at det kun var $\frac{4}{5}$, Halvdelen af Vælgerne, der havde staaet paa Forligspartiernes Side under Valgkampen. Han mente, der var nogle flere, og angav nogle Tal. Disse var ikke helt overensstemmende med Virkeligheden. Naar Afstemningen nu snart kommer her i Tinget, ville 44 af Tingets Medlemmer stemme imod de foreliggende Forslag. Disse Medlemmer og de Kandidater, der stillede sig paa samme Maade, samlede paa Valgdagen 158,000 Stemmer. Tilbage var 164,000 Stemmer, og nogle af disse ere endda afgivne for Kandidater, der i deres Udtalelser stod ret betydeligt til Venstre for „de 27“s Standpunkt. Jeg tror da, at man med Rette kan sige, at det kun er lige omkring ved Halvdelen af de paa Valgdagen afgivne Stemmer, som de forenede Forligspartier have samlet om sig. Men ikke nok dermed, de have samlet sig om Standpunkter, hvoraf intet dækkes ved det Forslag, som nu foreligger. „De 27“s Standpunkt var under Valgkampen ikke i Overensstemmelse med det Standpunkt, de

nu staa paa. „De 27“ lagde i deres Agitation en antimilitaristisk Glans over deres Udtalelser. Mange Steder i Landet samlede de et betydeligt Stemmetail, fordi Vælgerbefolkningen havde det Indtryk, at de bedst forhindrede de militaristiske Planer ved at stemme paa disse Kandidater. Paa to Punkter bandt man sig fra de Herrers Side afgørende. Det ene var imod Landbefæstningen, det andet var for Nedsættelser af Tjenestetiden. Den højtærede Forsvarsminister sagde den Gang, at der var tre Standpunkter: *Højre* vilde den gamle Landbefæstning, *Ministeriet* vilde de fremskudte Værker, *han* vilde ingen af Delene. Og den højtærede Landbrugsmminister udtalte sig saaledes, at man næsten maatte tro, at han vilde vende tilbage til sit Ungdomssværmeri, København som aaben By, og som Følge deraf naaede han et større Stemmetail ovre i sin Kreds end paa nogen tidligere Valgdag.

Det, man nu gør, er ikke desmindre at vende sig til Københavns Landbefæstning. Man gør det derigennem, at man lader den ligge en saa lang Periode som 12—13 Aar. Man gør det derigennem, at man forandler det Fløjfort, som Diskussionen har staaet saa stærkt om, og man gør det endelig igennem sin Alliance med Partier og Retninger, som direkte arbejde for Bevarelsen og Fuldførelsen af Københavns Landbefæstning. Og dernæst med Hensyn til Tjenstedagene. Jeg skal ikke vende tilbage til de Udtalelser, der have været fremsatte derom tidligere. Jeg tror kun at kunne sige, at naar der nu bliver tilbage en Nedsættelse, som alt i alt drejer sig om saadant noget som 100,000 Kr., da er det saa lidt i Forhold til, hvad Befolkningen havde ventet, saa lidt i Forhold til de store Beløb, der i det hele taget nu her skulle anvendes, at det vilde være meget ærligere og meget mere tiltalende, om man fra de Herrers Side fuldstændig opgav denne Indskrænkning i Tjenstedagenes Tal. Saa vidste vi, hvad vi havde at holde os til. Nu sker der blot det, at man gaar ud til Befolkningen og siger: Se, vi skaffede jer Nedsættelse i Tjenstedagenes Tal; — og saa er Sandheden dog, at denne Nedsættelse er af saa ringe Betydning, at man lige saa godt kunde lade den være.

Saaledes staa „de 27“ i Strid med de Udtalelser, de fremsatte forud for Valget. Men det samme gælder i Virkeligheden ogsaa de Herrer, der repræsenterer de 121,000, der den Gang fulgte Ministeriet Neergaard. Det gælder dette Ministeriums Tilhængere i snævrere Forstand, „de 22“.